

ב"ה

שלו' וברכה לכבוד ירדינו הרכנים הגאונים עיני העדה שליט"א

אחדש"ה, ההכרח אלצני לעורר לב כבודם, כי בעו"ה הפירצות מתרבות, על ידי שצעירים ובעלי זרוע עושים דברים מדעת עצמם בלא שאלת דעת תורה ובכחינת כל דאלם גבר, ומה יוכל לצמות מזה. והחיוב על הרכנים לעמוד על המשמר ולמחות בכל מעשה שמתנגדת לדעת תוה"ק.

א

הונהג מנהג חדש שמסדרים דרשות לאנשים או לנשים בעניני רפואה, חינוך, או משא ומתן וכדומה, (אצל מסיכות או דרשה סתם) והדרושים המה גוים או חפשים (ואף אם המה אנשים ידאים מ"מ הם סתם כעה"ב כדעת בעה"ב היפוך דעת תורה"ק) ויצאים מזה מכשולות רבות.

- (א) עצם הענין שיוכל לדרוש ברכים כל מאן דהו היא פירצה גדולה ומעולם לא הניחו כזאת.
- (ב) המציאות הוא שהרכה פעמים מדברים מינות, ניול, והורכות המתנגדים למה שכחוכ כתוה"ק.
- (ג) אפי' כשאין דורשים חיעוב מפורש, יש שארס ודעל טמון בתוך הרכדים, וענינים המסירים מדרך אכותינו הכבושה, וסתם אדם לא ידגיש כלל.
- (ד) דרשות כחינוך אפי' בדיכוד קל יכול להזיק, כ"ש מפעראגאגע"ן, ופסיכאלאגע"ן (או המדברים על דרכם), מקורם ממקור מושחת ואחריתה ח"ו וכר' (אף אם מטעימים אותו כמה שנראה השכל ודעת ודחו"ל).
- (ה) דרשות בענין כריאות ורפואה לא מועילים אלא מוזיקים מכמה פנים, ואינו דרך חוה"ק. ניתן רשות לרופא לדפאות ולא יותר, כדרכים אלו שהם הפרזה על המדה, ויוסיף דעת יוסיף מכאוב.
- (ו) שמיעת דרשות מאנשים אלה מקרב הלככות להם ולדכריהם וספריהם ככלל.
- (ז) מצוי שמסדרים דרשות כאלה כתערובת אנשים ונשים או שרורשים אנשים לנשים כלי מחיצה. ע"כ מכח הנ"ל ועוד טעמים, החיוב לעורר את לב כנ"י אנשים ונשים לא לילך לשום דרשה אא"כ הוא מרב המוחק ככשרות, ולמחות בכל מי שמסדר דרשות כאלו עד מקום שירינו מגעת.

ב

גם עשו כימים אלו כוויליאמסכורג (וכפי הנאמר בכתב עת הנקרא "איר" פ' נשא) מסיכה (פארטי) לנשים לצורך איזה מוסד כאיזה שם שקודאים להם, וכשעת הסעודה (ישבו שם כשלחן למעלה וגם) דרשו פאליטישעניס ופאליציי ועוד, (כתוכם אחד מהמשחיתים הירועים), וחלקו להם שם כבוד, כ"ו נעשה ע"י אנשים כפני קהל נשים — ונעשה על כל זה התפארות בשכת וזמרה בכתב העת הנ"ל. בעו"ה יירדה נוראה. תחת לזעוק מרה כי קלי הדעת צעירי ימים שולטים ועושים מה שלכם חפץ מזמרים כשכחין ועושים לו פירסום והידור כלי כושה.

ג

עוד נעשה כימים אלו פירצה נוראה ע"י איזה אנשים כלי אחריות, לסדר מחאה נגד ממשלת העיר נוא יארק (בענין מה שרוצים לעשות מקום כיעור אשפה סמוך למקום יישוב אחכ"י). והוציאו לקרית חרצות נשים ובתולות וגם לרכות אנשים, ודרשו להם גוים וגלחים ולהכדיל בעלי כתיים וגם אשה ובחולה.

(א) מי שמע דרך כזה להתגרות כממשלה — וכפרט מלכות של חסד — על כל העולה על הרות, הלא זה דרך הציונים כריונים ופושעים ולא דרכנו. (חוץ מבענין שיש בו סכנת היוק לדת תוה"ק והשתתה שאו

מחוייבים למחות ולעשות כל מה שאפשר למען כבוד ה' ואין חולקים כבוד לכבוד ורס). הלא מכואר כד' חז"ל (עי' מדרש וישלח) שמחוייבים בזמן הגלות לכופף ראש ולא להתגרות.
(ב) הישמע כזאת להוציא לרחובות נשים וכתולות כשביל עינים כאלה, תחת כל כבודה כח מלך פנימה.
(ג) מי החיר פריצות כזה להעמיד אשה וכתולה לדרוש קבל עם.
(ד) וגם התערובות היוצא מזה.
(ה) למה שוכחים מהעיקר להתפלל לה' על כל צרה שלא תבא — וכטפל לעשות השחרלות כמנהגי שחרלנות שנהגו אבותינו.

כל זה וכיוצא בו נגדם ע"י האלמות וההפקרות של אנשים בלי אחריות העושים מה שרוצים על דעת עצמם, והחיוב על דאשי העם צדיקי אמת למחות כאלה וכאלה ככל חוקף ועוז.

ד

ובכלל בענין כחב העת הנקרא "איר", הגה תחלתו נתיסר לחיזוק הרת ולחוק ידי החררים ללחום נגר הפושעים והציונים, ונגר כל דוחות רעות הנושכות מהרחובות שלא להניחן ליכנס לבתי ישראל, ובעו"ה זה איזה שנים שיודר מדחי אל דחי.

(א) נעשה מכריע ופוסק בכל עניני הכלל בהשקפותיו שהוא השקפת הכותבים (שרייבער'ס) בני בלי שם, שרוב דיעותיהם נובע ממקורות לא טהורים או דעת עצמם היפוך דעת תוה"ק, וההמון נמשך אחריהם כאילו היו הלכות מסיני.

(ב) כותבים שקרים ומסלפים עוכרות מאמיתחן. נוטלים עטרה לדבר כשם הציבור, ואף כדברים שהם היפוך דעת הציבור ומנהיגי האמיתיים.

(ג) מכריעים בעינים מסוכנים על דעת עצמם. מתערבים בעניני פאליטיק של מדינתנו (ארה"ב) ושל העולם כולו כפי אוות נפשם, שמעולם נמנעו מזה בני ישראל ככל הרודות בגלות.

(ד) מעתיקים מספרי הגוים ושאר מקומות לא טהורים עינים שונים, והרכה פעמים אף דברים המפורשים נגר ד' תוה"ק.

(ה) כפירסומים (אדווערטיזימענט'ס) מפרסמים דרשות של דופי, כל עניני מותרות והכלי עוה"ז, מיני סחורה של פריצות וכרומה.

(ו) משבחים ומכבדים פאליטישעניס ואף המקולקלים מושחתים ומשחיתים תחת ללחום כנגדם, נגר איסור מפורש של גדולי הרבנים.

(ז) ועל כל אלה, הוא מלא על כל גרותיו כל שבוע ככל עינים הנוגעים למדינת הציונים ככל פרטיהן, וכל הקורא זה תמיד בהכרח נעשה ציוני. ומה להם להביא כל דברי הכופרים ועניניהם ותהלוכותיהם, ולא עוד אלא כלשון גדלות והידור, תחת לחעבם ולמאסט בעיני הקוראים.

מוכן ופשוט שכל העושים דברים כהנוכרים הם כגדר מכשילי הרבים, ע"כ החיוב על כל הדבנים הגאונים, וגם על כל יתיד כפי אשר בכחו, למחות בלי מורא ופחד על כל מעשי תעוועים האלה, ולא תגורו מפני איש כתיב.

ה' הטוב יערה עלינו רוח טהרה ולהשיב לב כל ישראל לעבודתו יתכרך ונוכה כולנו כתוכ"ז לגאולה הקרובה השלימה לקבל פני משיח צדיקינו בע"ה אכ"י"ד.

יום ה' לס' עלה נעלה חשמ"ה לפ"ק

בא"ה

ה' רפ"ט אלום